

[Margrete Auken]

Barsebäck i dag godkendes til at blive placeret.

Det var, allerede da værket blev bygget, kendt, at nødkølesystemet var i en elendig forfatning. Da SF i 1980 fremsatte sit andet forslag om Barsebäck's lukning, aftrykte vi en kronik af Ove Nathan, som gennemgik hele nødkølesystemet og problemet dér, og da gjorde han udtrykkeligt opmærksom på, at man vidste det, og at man allerede dengang kaldte det forældet. Da var det altså kun overtroen på, at det ikke kan ske, som holdt os i live. Det er det stadig væk.

Barsebäckværkets nødkølesystem – og jeg synes, det skal siges her, for at man kan være klar over det – er i en sådan forfatning, at hele vandtilførslen til det går igennem nogle ledninger, der er placeret under reaktorkernen. Vi har ingen mulighed for at kontrollere, hvordan de ledninger har det; der ligger sådan en fuglerede dernede.

Vi ved fra Ringhalsværket, at der blev lavet en masse byggesjusk; f.eks. savede man et meget stort antal skruer over. Vi har ingen mulighed for at gå ned og se, hvordan tilførslen til Barsebäckværkets nødkølesystem egentlig har det.

Så går der et stigrør fra fuglereden op til bruseren. Barsebäck har en fætter i Canada; dér går stigrøret uden på reaktoren. I Barsebäck går det inden i reaktoren. Prøv lige at tænke jer, hvis der begynder at ske noget: hvad smelter først, venner? Det gør stigrøret op til bruseren; det er den danske sikkerhed, der er placeret således.

Siden Barsebäckværket blev bygget, har man opdaget, at Den fennoskandiske Forkastningszone går igennem Barsebäckværket. Der er amerikanske regler, som siger, at et atomkraftværk godt kan ligge i en sådan zone, men at det så skal have en speciel sikring. Det har Barsebäckværket ikke. Jeg nævnte også dette i 1981, og da grinede man ad mig. Nu er det altså kommet frem betydelig tydeligere siden hen.

Det kan også være, vi får svar på det spørgsmål, vi stillede for 6 år siden til svenskerne: hvad gør man med den tredje oplysning, vi har fået, nemlig at der lige under Barsebäck's kerne ligger en stor lomme, om jeg så må sige, med artesisk vand, dvs. vand under tryk? Barsebäckværket kan simpelt hen eksplodere på grund af det vand.

Man har sat et filter på, siger man. Det er den kostbareste sminke, der er investeret i i nyere tid, og i den forbindelse tror jeg vi kan lægge samtlige damer ikke bare her, men i hele Danmark sammen og sige: så mange penge er der ikke blevet brugt på sminke, der nytter så lidt. Vi må da håbe, at det kan bruges til noget, hvis det går galt derovre, men man ved egentlig ingenting om det, og man ved sikkert, at der er en række ulykker, det ikke kan afværge.

Jeg er enig med socialdemokraterne i, at uanset hvor sikkert Barsebäckværket var, kunne det ikke blive så sikkert, at det var tilstrækkelig sikkert, for det ligger oven i København.

Selv om det var så sikkert – og det synes jeg vi skal holde fast på – som de svenske mirakeldyrkere påstår, så skal det lykkes. Men jeg synes, det bør gøre indtryk på os alligevel, at det faktisk er et dårligt værk, specielt hvad sikkerhed angår.

Endelig har jeg en appel til socialdemokraterne. Jeg er ikke i tvivl om, at socialdemokraterne mener deres forslag alvorligt, men det er der andre der er, bl.a. adskillige af socialdemokraternes svenske partifæller, og det ved socialdemokraterne. »Paradeforslag«, »gratis«, »billigt« osv. bliver der sagt. Det er ikke retfærdigt, men jeg synes, vi skal vise svenskerne, at det er alvor, og det kan vi.

I har en strålende lejlighed til at vise det ved at hjælpe os med at få ryddet op i den værste af de risici, som vi har indflydelse på. Jeg tænker naturligvis her på klorproduktionen lige midt i hjertet af København: på Sojakagen. Vi skal understrege forskellen. Der er forskel: når røgen har lagt sig fra Sojakagen, så ved vi, hvad der er sket, og hvor mange der er gået til og så ikke mere. Når røgen lægger sig fra Barsebäck, så begynder ulykkerne, og det er altså en meget stor forskel. Men vi har mulighed for at stoppe det dér, og jeg synes, vi skal vise, at vi tager faren alvorligt også dér, hvor det kan komme til at koste os selv penge og måske også stemmer.

Socialdemokraterne får svært ved at få andre end SF, VS og det radikale venstre til at tro, at der er alvor bag ønsket, hvis man ikke engang kan få gjort noget ved den Bohpal-virksomhed, der ligger i midten af København. Vi bliver nødt til at gøre alt, for vi